

[Borgbjerg.]

men det er et Lovkompleks til Omlægning af vore Skatter. Altsaa noget helt andet, end § 12 forpligter Finansministeren til.

Ministeren kunde efter min Formening være gaaet een af to Veje. Ministeren kunde, som jeg for Resten ser et Par ærede Medlemmer i denne Sal har foreslaaet, have stillet Forslag om Ophævelse af Landmandsbanklovens § 12. Hvis hans Begrundelse er rigtig, at Staten overhovedet ikke behøver nye Indtægter, havde det været en Vej at gaa. Han kunde ogsaa være gaaet den Vej, der utvivlsomt var Forudsætningen i Foraaret, nemlig at have fremsat et særligt Skattelovforslag eller et særligt Indtægtsforslag til Dækning af disse 9½ Mill. Kr.; og her ved jo alle, hvad vi havde tænkt os. Vor ærede Ordfører i Foraaret gjorde opmærksom paa, hvad det var, han tænkte sig i den Retning, nemlig at den Overklasse, som dog i det hele og store havde Hovedansvaret for den Overklasse-svindl, som Staten nu har maattet bøde saa haardt for, kom til at bære Tabene derved. Det vilde for øvrigt være overordentlig let for Ministeren at finde en Udvej til at skaffe 9½ Mill. Kr. paa særlig Maade, han kunde simpelt hen have foreslaaet os at ophæve den Lov om Formueskattens Nedsættelse, som vi vedtog i Fjor Vinter — denne Nedsættelse andrager over 9½ Mill. Kr., nemlig 10 Mill. Kr., og det er en Lov, som der er almindelig Misfornøjelse med. Man behøver jo blot at læse, hvad en Indsender skriver i Venstres Presse, jeg husker en Artikel i „Aarhus Amtstidende“, hvor en Landmand skriver, at han mærkede ikke synderligt til Skattenedsættelsen, skønt han trængte til det, og at alle de Landmænd i det Sogn, hvor han boede, som trængte til det, ingen Lettelse fik gennem denne Lov, medens en stor Proprietær, som aldeles ikke trængte til det, fik en mægtig Skattelettelse. Provinsbladene har hele Sommeren igennem fremdraget de mærkværdigste Eksempler paa, hvordan de, der trænger til det, ingen Lettelse har faaet, medens Folk, der ikke i mindste Maade trænger til det, har faaet Lettelser paa Titusinder af Kroner. Jeg siger neppe for meget, naar jeg siger, at der er almindelig Misfornøjelse med denne Lov fra i Fjor om Formueskattens Nedsættelse. Det havde da været den mest nærliggende Udvej for Ministeren at foreslaa denne Lov ophævet, saa havde vi haft Pengene til paa særlig Maade at dække Landmandsbanklaanet, og Staten vilde have staaet saa meget mere frigjort, kraftig og

handledygtig overfor de Opgaver, der maatte vise sig i den kommende Tid.

Men saa siger den højtærede Finansminister, for han skal jo søge en Motivering, naar han alligevel fremsætter disse Lovforslag — som jeg har paavist fuldkommen i Strid med Landmandsbanklovens § 12 og fuldkommen umotiveret eller i alt Fald meget slet motiveret —, at Cigarettskatten, som han alene holder sig til, han nævner i denne Sammenhæng ikke Shag- og Cigarillosskatten, anser han for samfundsgavnlig. Samfundsgavnlig — mindre kan ikke gøre det! Der er nemlig andre Omraader, hvor der trænges til Lettelse, og derfor mener han, at en saadan Omlægning af Skatten er meget formaalstjenlig, og han synes at ville holde stærkt paa sin forhøjede Cigarettskat.

Den ærede Ordfører for Venstre (Clausager) begyndte med at sige, at nu var det paa Tiden, at der kom Ro om Tobaksbeskatningen. Ja, deri har han sandelig Ret! Han nævnte al den Uro, der har været i de senere Aar. I de sidste 11 Aar, siden vi fik den første store Tobaksbeskatning i 1917, har man 8 Gange ændret ved eller forhøjet Tobaksbeskatningen, saadan hvert eller hvert andet Aar. Tobaksbeskatningen, som i 1911 — 15 gennemsnitlig udgjorde 3 688 000 Kr., ca. 3 $\frac{2}{3}$ Millioner, er i Løbet af disse Aar fra 1917 vokset til nu at udgøre omtrent 40 Mill. Kr. Efter den sidste Statistik, der staaer til min Raadighed, og hvor Toldindtægterne er specificeret, udgør Indførsels-tolden paa Tobak 16 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og tager man Finanslovsforslaget for det kommende Aar, vil man se, at den indenlandske Afgift anslaaes til 23 Mill. Kr.; det bliver tilsammen 39 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., altsaa omtrent 40 Mill. Kr. Her er en Stigning, der ganske overgaar Pristallets. Fra 3 $\frac{2}{3}$ Mill. Kr. gennemsnitlig i 5-Aaret 1911—16 til nu 39 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. paa en eneste Industri, et eneste Erhverv her i Landet! Formueskatten anslaaes i det fremlagte Finanslovsforslag til 30 Mill. Kr., altsaa paa hele Landets Formue lægges der kun 3 Fjerdedele af den Skat, der nu hviler paa dette ene Erhverv; paa denne ene Produktionsgren. 30 Mill. Kr. mod 40 Mill. Kr. Ja, der trænges til Ro, sagde det ærede Medlem Hr. Clausager, men Ministerens Forslag betyder jo netop Uro, ny Uro. Ikke et Aar efter, at vi her vedtog den sidste Forhøjelse af Cigarettskatten — det var jo Oktober—November i Fjor, at 3 Partier, Socialdemokratiet hørte ikke til dem, var enige om at forhøje Cigarettskatten, og saa troede man, der endelig skulde blive Ro — og nu ikke et Aar efter har vi ny Uro med Rationerings-